

ADVIES 2015/018

Klacht over slechte begeleiding met betrekking tot dyscalculie. School is niet tekort geschoten bij de begeleiding en heeft klaagster voldoende geïnformeerd over de voortgang. Klacht ongegrond.

Advies aan
het bestuur van Stichting X te P (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake

de klacht van mevrouw K. (verder te noemen: klaagster).

I Verloop van de klachtenprocedure

Klaagster heeft op 2 februari 2015 een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen PCBS S te P (verder te noemen: de school), mevrouw A1 (directeur), mevrouw A2 (leerkracht) en mevrouw A3 (Intern Begeleider). Op 20 februari 2015 heeft zij haar klacht aangevuld.

Het bevoegd gezag heeft een reactie gegeven op de klacht bij schrijven van 11 maart 2015, gevoegd bij de reactie van de school d.d. 5 maart 2015. Bij emailbericht van 25 maart en 13 april 2015 heeft klaagster hierop gereageerd.

Op 19 mei 2015 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam.

Klaagster is niet verschenen.

Namens de school zijn verschenen mevrouw A1 en mevrouw A3, voornoemd.

De heer B. is verschenen namens het bevoegd gezag.

II Standpunt van klaagster

Uit hetgeen schriftelijk naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende klacht af:

L., de dochter van klaagster, heeft dyscalculie. Eind groep 5 is dyscalculie vastgesteld door het Dyslexie Centrum te P. Omdat de school nalatig is geweest in de onderkenning hiervan, hebben zij het dyscalculie-onderzoek vergoed en begeleiding toegezegd. Klaagster heeft meerdere malen met de Intern Begeleider, de onderzoeker van het Dyslexie Centrum en de leerkracht gesproken over een gepaste wijze van

begeleiding. De afspraken zijn na de vergadering op 10 december 2014 niet nagekomen. Ook komt de leerkracht de toezegging om twee wekelijks te rapporteren over de voortgang van L. niet na. L. wordt nog steeds het recht ontzegd om met hulpmiddelen rekentoetsen te maken. Zij heeft als gevolg hiervan geen zelfvertrouwen meer qua rekenvaardigheden en lijdt onder het gebrek aan deskundige begeleiding.

III Standpunt van het bevoegd gezag en de school

De ingediende klacht is wel op directieniveau besproken maar niet op bestuursniveau. Mogelijk had een bespreking op bestuursniveau tot een bevredigende oplossing kunnen leiden. Het bevoegd gezag acht interventies van het bestuur niet meer passend omdat klaagster haar dochter op een andere school heeft aangemeld en zij daar op korte termijn wordt geplaatst.

Mevrouw A1 heeft bij brief van 5 maart 2015 namens de school een reactie gegeven op de klacht. Uit deze reactie volgt dat mevrouw A2 regelmatig contact heeft gehad met klaagster, maar dat het haar niet is gelukt om elke twee weken verslag te doen. Dit was lastig voor mevrouw A2 gezien haar beperkte tijd en de hoeveelheid aan activiteiten en verantwoordelijkheden, ook naar andere leerlingen toe die een extra zorgbehoefte hebben. Ook is de extra begeleiding soms uitgevallen door ziekte van de begeleiders. Uit de Cito-toets is een lichte groei gebleken. Tijdens deze toets is extra tijd en een kladblaadje als hulpmiddel gegeven. Er is ingezet op automatiseren van sommen en niet op het gebruik van een rekenmachine.

Als school hebben zij binnen de mogelijkheden ondersteuning geboden en hierover regelmatig met klaagster gesproken. Helaas is niet alles goed gegaan. Klaagster is niet met haar klacht naar de Intern Begeleider of de directie gegaan. Zij heeft ervoor gekozen om een klacht in te dienen bij de Commissie en L. aan te melden bij een andere school. Hierdoor was het niet mogelijk om een andere oplossing te zoeken.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde Klachtenregeling vindt zijn grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb. 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Door deze wet wordt bewerkstelligd dat in een aantal onderwijswetten wordt neergelegd dat onder meer ouders van minderjarige leerlingen bij de Commissie een klacht kunnen indienen over gedragingen en beslissingen van het bevoegd gezag of personeel.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 4, tweede lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 4, derde lid, van de Klachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie zal zich bij de beoordeling van de onderhavige klacht baseren op de schriftelijke stukken en de toelichting van de aanwezigen tijdens de hoorzitting.

Bij aanvang van de hoorzitting heeft de secretaris van de Commissie naar het telefoonnummer van klaagster gebeld - dat staat vermeld op het vragenformulier - om te informeren naar de reden van verhindering. Er is geen contact tot stand gekomen. Uiteindelijk heeft de secretaris een voice-mailbericht ingesproken. Klaagster heeft geen reactie hierop gegeven.

De Commissie had de aanwezigheid van klaagster tijdens de hoorzitting zeer op prijs gesteld zodat zij een nadere toelichting had kunnen geven op haar klacht.

Uit de stukken volgt dat klaagster op 30 januari 2015 een email heeft gestuurd aan mevrouw A3. In dit emailbericht geeft zij aan dat zij een klacht heeft ingediend bij de Commissie omdat de school heeft gefaald in de begeleiding en ondersteuning van L.. De Commissie merkt op dat een van de uitgangspunten van de klachtenregeling is dat klachten zoveel mogelijk in overleg tussen ouders, leerkrachten, directie en bestuur worden afgehandeld. De Commissie betreurt het dat klaagster geen contact heeft opgenomen met het bevoegd gezag.

L. zit inmiddels op de basisschool "S2". In het emailbericht d.d. 25 maart 2015 heeft klaagster aan de Commissie bericht dat het nu veel beter gaat met L..

Het Dyslexie Centrum Rotterdam heeft op 6 augustus 2014 een rapport opgesteld met een bijbehorende Dyscalculieverklaring. Uit dit rapport volgt dat L. in groep 5 zit en haar rekenvaardigheid zich vanaf midden groep 3 minimaal heeft ontwikkeld ondanks extra rekeninstructie binnen en buiten de school. Op de laatste toets van eind groep 5 komt haar niveau overeen met het niveau dat kinderen uit groep 3 hebben in de maand december. Op basis van het onderzoek kan volgens de rapporteur de diagnose dyscalculie gesteld worden.

Klaagster stelt zich op het standpunt dat de school tekort is geschoten in de begeleiding van L., afspraken niet nakomt en L. niet de nodige hulpmiddelen bij de toets geeft.

De Commissie vindt hier het volgende van.

Uit het rapport van het Dyslexie Centrum Rotterdam en de uitgebreide verslaglegging van de school volgt dat L. vanaf groep 3 extra rekenbegeleiding kreeg. Zij ontving in groep 4 naast verlengde instructie in de klas tijdens het rekenen ook extra rekenbegeleiding buiten de klas. In groep 5 zijn de handelingsadviezen vanuit de remedial teaching overgenomen door de leerkracht. Gedurende heel groep 5 heeft L. elke dag extra instructie ontvangen in de klas van de eigen leerkracht en werd zij tevens visueel ondersteund met materialen.

In de eindperiode van groep 5 heeft het onderzoek bij het Dyslexie Centrum Rotterdam plaatsgevonden. Vanaf het begin van het schooljaar 2014-2015 is er een aantal keren overleg geweest met de onderzoeker van het Dyslexie Centrum Rotterdam en is er een behandelplan opgesteld. L. heeft vervolgens vanaf het begin van groep 6, naast de dagelijkse verlengde instructie in de klas aan de instructietafel, drie keer per week buiten de klas pre-teaching en remedial teaching gekregen.

De Commissie stelt vast dat de ernstige vorm van dyscalculie die zich bij L. voordoet niet snel en eenvoudig kan worden gediagnosticeerd en dat er wat de behandeling betreft geen kant-en-klare oplossingen voorhanden zijn.

Gezien het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de school niet te kort is geschoten in haar begeleiding van L. Uit de stukken blijkt dat de ontwikkeling van L. nauwgezet is gevolgd. In eerste instantie werd op de juiste manier extra hulp geboden, maar na verloop van tijd bleek het resultaat minimaal. Mevrouw A3 heeft toen het probleem bijzonder voortvarend opgepakt. L. ontving in groep 6 – op een enkele keer na - drie maal per week extra lessen en dat is zeker veel te noemen. Daarnaast is de school actief bezig geweest om binnen de bestaande samenwerkingsverbanden met andere scholen te zoeken naar een specialist op het gebied van dyscalculie. Volgens de heer B. heeft dit helaas geen resultaat gehad, doch dit kan de school niet worden verweten.

De Commissie acht de klacht van klaagster op dit punt dan ook ongegrond.

Tijdens de hoorzitting heeft mevrouw A1 aangegeven, dat het achteraf bezien niet handig was om een tweewekelijkse terugkoppeling aan klaagster toe te zeggen. Nu klaagster dit niet eerst op school heeft aangekaart, maar direct een klacht heeft ingediend, is de Commissie van oordeel dat de school geen gelegenheid heeft gehad nadere uitleg te geven en hier een oplossing voor te zoeken.

De Commissie merkt op dat uit de stukken volgt dat er op 10 december 2014 samen met klaagster, een leerkracht, het Dyslexiecentrum en het bevoegd gezag is gesproken over het handelingsplan. Daarnaast volgt uit het tijdsplan dat vanuit de school veelvuldig contact is onderhouden met klaagster. De Commissie is daarom van oordeel dat de school niet tekort is geschoten in haar informatieplicht jegens klaagster. Ook dit onderdeel van de klacht acht de Commissie ongegrond.

Volgens klaagster werd haar dochter het recht ontzegd om met hulpmiddelen rekentoetsen te maken. Volgens de school is aan L. tijdens de toetsen extra tijd en een kladblaadje aangeboden. Het gebruik van een rekenmachine is volgens de school niet de bedoeling. Dit is ook tijdens de besprekingen over de zorg van L. aan de orde gekomen. Er is juist ingezet op het automatiseren van sommen, zodat L. in staat is om zich met basale kennis te redden in het dagelijks leven. De Commissie kan dit standpunt van de school volgen en merkt op dat het gebruik van een rekenmachine in deze fase juist averechts zou werken. Met inachtneming van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de klacht van klaagster op dit punt ongegrond is.

V Het oordeel van de Commissie

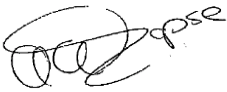
De Commissie acht de klacht op alle onderdelen ongegrond.

VI Advies

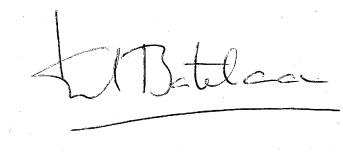
De Commissie ziet geen aanleiding om een nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 19 mei 2015 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. K.B. Visser en M. de Blaauw Med., leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

Secretaris

Handwritten signature of A.A. Jopse, the secretary, in black ink.

Voorzitter

Handwritten signature of E.I. Batelaan-Boomsma, the chair, in black ink, with a horizontal line underneath.